

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **Moravská Energetika, s. r. o.**, se sídlem Lelekovice 307, zast. Mgr. Zbyňkem Stavinohou, advokátem, se sídlem Joštova 4, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19. 6. 2014, č. j. 30 A 3/2013 - 72,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci Mgr. Zbyňku Stavinohovi, advokátovi, se sídlem Joštova 4, Brno, **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 3.400 Kč, která je splatná do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Nejvyššího správního soudu. Náklady právního zastoupení žalobkyně nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Předcházející řízení a obsah kasační stížnosti

[1] Rozhodnutím ze dne 26. 7. 2012, č. j. JMK 75864/2012, (dále též „napadené rozhodnutí“), žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Kuřim ze dne 24. 5. 2012, č. j. MK/15833/11/OŽÚ, kterým byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 5.000 Kč za spáchání správního deliktu dle § 62 odst. 1 písm. j) zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších

předpisů, protože žalobkyně neměla označeno své sídlo na adrese Zahumení 307/2, a to od data přesně nezjištěného, nejméně do 11. 7. 2011.

[2] Proti napadenému rozhodnutí se žalobkyně bránila žalobou ze dne 20. 8. 2012, přičemž současně požádala o prominutí soudních poplatků a přidělení advokáta. Omluvila se za stručnost svého podání, kterou odůvodnila tím, že nedisponuje osobou s právním vzděláním ani prostředky k najmutí právníka; své podání doplní neprodleně po přidělení zástupce, pokud jí přidělen bude.

[3] Podáním ze dne 3. 12. 2012 žalobkyně k výzvě soudu předložila prohlášení o svém movitém a nemovitém majetku ze dne 3. 12. 2012 a dále obratovou předvahu, roční účetní uzávěrku, přílohu k účetní závěrce a přiznání k dani z příjmu, vše za rok 2011.

[4] Krajský soud v Brně usnesením ze dne 3. 1. 2013, č. j. 30 A 3/2013 – 20, výrokem I. zamítl žádost žalobkyně o osvobození od soudních poplatků a současně ji výrokem II. vyzval, aby ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatila soudní poplatek za řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, který činí 3000 Kč. Výrokem III. pak zamítl návrh žalobkyně na ustanovení advokáta. Ke kasační stížnosti žalobkyně bylo toto usnesení zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2013, č. j. 4 As 47/2013 – 12.

[5] Usnesením ze dne 3. 3. 2014, č. j. 30 A 3/2013 – 65, Krajský soud v Brně přiznal žalobkyni osvobození od soudních poplatků a ustanovil ji jako zástupce Mgr. Zbyňka Stavinohu, advokáta. Usnesení bylo žalobkyni doručeno dne 11. 3. 2014.

[6] Usnesením ze dne 28. 5. 2014, č. j. 30 A 3/2013 – 70, Krajský soud v Brně žalobkyni vyzval ve lhůtě 14 dnů od doručení předmětného usnesení k odstranění vad žaloby ze dne 20. 8. 2012, aby doplnila označení napadeného rozhodnutí, včetně dne doručení žalobkyni; aby označila výroky rozhodnutí, které žalobkyně napadá; aby uvedla základní žalobní body, z nichž musí být patrné, proč považuje napadené rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné; aby uvedla návrh výroku rozsudku. Dále byla vyzvána k tomu, aby předložila po jednom opisu napadeného rozhodnutí. Výzva byla doručena zástupci žalobkyně do jeho datové schránky dne 2. 6. 2014.

[7] Na tuto výzvu krajského soudu žalobkyně nereagovala.

[8] Krajský soud v Brně usnesením ze dne 19. 6. 2014, č. j. 30 A 3/2013 – 72, žalobu odmítl. V odůvodnění usnesení poukázal na § 35 odst. 8 a § 71 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba ze dne 20. 8. 2012 neobsahovala žádný žalobní bod. Lhůta k doplnění žaloby se přerušila podle § 35 odst. 8 věty třetí s. ř. s., a to až do rozhodnutí soudu o ustanovení zástupce. Ani žalobkyně, ani její zástupce však podání ze dne 20. 8. 2012 nedoplnili, proto soud vyzval žalobkyni prostřednictvím ustanoveného zástupce k odstranění vad podání, avšak ani na tuto výzvu žalobkyně nereagovala. Mezi právní mocí rozhodnutí o ustanovení zástupce žalobkyni a tímto rozhodnutím o odmítnutí žaloby nadto uplynula více než dvouměsíční lhůta, kdy žalobkyně mohla žalobu doplnit. Soud uvedl, že vymezení alespoň

pokračování

jednoho žalobního bodu patří mezi podmínky řízení, pokud žalobkyně tento nedostatek ani k výzvě soudu neodstranila, nezbylo soudu nic jiného, než žalobu odmítnout.

[9] Proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19. 6. 2014, č. j. 30 A 3/2013 – 72, se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) prostřednictvím svého zástupce bránila kasační stížností ze dne 22. 7. 2014, v níž uvedla, že jednatelka stěžovatelky byla v inkriminované době zdravotně natolik indisponována, že nebyla schopna ustanovenému advokátovi poskytnout jakoukoli součinnost nezbytnou k doplnění předmětné žaloby. Proto navrhovala, aby Nejvyšší správní soud usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[10] Stěžovatelka osobně podala proti usnesení krajského soudu kasační stížnost podáním ze dne 25. 7. 2014.

[11] Žalovaný se ke kasační stížnosti stěžovatelky vyjádřil podáním ze dne 12. 8. 2014, v němž se ztotožnil se závěry krajského soudu o tom, že stěžovatelka měla dostatek času k tomu, aby řádně uvedla žalobní body. Tvrzení o tom, že jednatelka stěžovatelky byla v inkriminované době zdravotně indisponována, považuje žalovaný za účelové, neboť ze spisové dokumentace vyplývá, že jednatelka stěžovatelky se takto omlouvala již v průběhu správního řízení, čímž jej značně ztěžovala.

II.

Posouzení kasační stížnosti

[12] Stěžovatelka je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byla účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení Krajského soudu v Brně vzešlo (ustanovení § 102 s. ř. s.), kasační stížnost je včasná (ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s.) a přípustná, neboť nejsou naplněny důvody podle ustanovení § 104 s. ř. s. způsobující její nepřipustnost.

[13] Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Z obsahu kasační stížnosti vyplývá, že ji stěžovatelka podala z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., neboť dovozuje nezákonné rozhodnutí o odmítnutí žaloby. Podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené „nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.“ Pod tento kasační důvod však lze podřadit i další kasační důvody v podobě důvodů podle § 103 odst. 1 písm. c) a d) s. ř. s. – srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 – 98.

[14] Po přezkoumání kasační stížnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[15] Podle ustanovení § 35 odst. 8 věta třetí s. ř. s. „požádá-li navrhovatel o osvobození od soudních poplatků nebo o ustanovení zástupce, po dobu od podání takové žádosti do právní moci rozhodnutí o ní neběží lhůta stanovená pro podání návrhu na zahájení řízení.“ Podle ustanovení § 37 odst. 3 s. ř. s. „z každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno. Ten, kdo činí podání, (dále

jen "podatel") v podání uvede o své osobě osobní údaje jen v nezbytném rozsahu; vždy uvede jméno, příjmení a adresu, na kterou mu lze doručovat. Jiné osobní údaje uvede jen tehdy, je-li toho třeba s ohledem na povahu věci, která má být soudem projednána. K podání musí být připojeny listiny, kterých se podatel dovolává. Podání, které je třeba doručit ostatním účastníkům a osobám na řízení zúčastněným, musí být předloženo v potřebném počtu stejnopisů." Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. „předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen." Podle ustanovení § 71 odst. 1 s. ř. s. „žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) musí obsahovat a) označení napadeného rozhodnutí a den jeho doručení nebo jiného oznámení žalobci, b) označení osob na řízení zúčastněných, jsou-li žalobci známy, c) označení výroků rozhodnutí, které žalobce napadá, d) žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, e) jaké důkazy k prokázání svých tvrzení žalobce navrhuje provést, f) návrh výroku rozsudku." Podle ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. „žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou."

[16] Z obsahu předloženého soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že žalobkyně podala žalobu proti napadenému rozhodnutí žalované, avšak tuto žalobu jakkoli blíže neodůvodnila; omlouvala se za její stručnost a přislíbila její doplnění poté, co jí bude soudem ustanoven zástupce.

[17] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že žaloba musí alespoň v nejhrubších rysech obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů žalobce rozhodnutí napadá. Pokud žaloba žádný žalobní bod neobsahuje, může být tento nedostatek podmínek řízení odstraněn, a to ve lhůtě pro podání žaloby, na rozdíl od konkretizace v žalobě již uvedeného žalobního bodu (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2003, č. j. 2 Azs 9/2003 – 40; či ze dne 2. 8. 2007, č. j. 2 Azs 54/2007 – 42).

[18] Nejvyšší správní soud posoudil shodně jako krajský soud žalobu stěžovatelky jako blanketní. Z jejího obsahu je zcela zřejmé, že neobsahovala ani jeden žalobní bod, a to ani v nejhrubších rysech. Ze samotného podání žaloby a faktického vyjádření nesouhlasu s napadeným rozhodnutím nelze žádný žalobní bod dovodit. Není tedy ani v nejmenším naznačeno, jaká práva stěžovatelky měla být zkrácena. Samotná stěžovatelka ve své kasační stížnosti tuto skutečnost ani nerozporovala.

[19] Krajský soud proto postupoval správně, pokud vyzval stěžovatelku usnesením ze dne 28. 5. 2014 k odstranění této vady, neboť lhůta k doplnění žalobních bodů byla v mezidobí stavěna podle § 35 odst. 8 s. ř. s. – srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2010, č. j. 1 As 99/2009 – 87. Ani na tuto výzvu nebylo stěžovatelkou jakkoli reagováno.

[20] Pokud stěžovatelka na situaci nereagovala a žalobu ani o jeden žalobní bod nedoplnila, nezbylo krajskému soudu nic jiného, že žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1

pokračování

písm. a) s. ř. s., neboť tento původně odstranitelný nedostatek nebyl nečinností stěžovatelky zhojen.

[21] Na tomto závěru přitom nemůže ničeho změnit ani to, že stěžovatelka v kasační stížnosti namítá, že jednatelka stěžovatelky byla zdravotně indisponována, a že z tohoto důvodu nemohla komunikovat s ustanoveným zástupcem. Nejvyšší správní soud k tomu dodává, že tento údaj stěžovatelky zůstal pouze v rovině tvrzení, neboť stěžovatelka v tomto směru nedoložila žádné lékařské potvrzení.

[22] I kdyby tomu tak bylo, neměla stěžovatelka s oznámením o nepříznivém zdravotním stavu své jednatelky otálet a naopak to měla ihned oznámit krajskému soudu; nikoli vyčkávat následného postupu krajského soudu, který o údajných zdravotních obtížích její jednatelky nemohl ničeho vědět. I v případě, kdyby byl zdravotní stav jednatelky stěžovatelky natolik nepříznivý, že nemohla komunikovat, je Nejvyšší správní soud přesvědčen, že s ohledem na celkovou délku soudního řízení, které začalo v roce 2012, a na dobu, kterou měla od ustanovení zástupce soudem do konce lhůty k odstranění vad podání dle výzvy soudu, měla a mohla vzniklou situaci účinněji a smysluplněji řešit, zejm. mohla s ustanoveným zástupcem komunikovat jiná osoba znalá relevantních okolností případu. Nejvyšší správní soud v tomto směru odkazuje na závěr Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 2. 2010, č. j. 1 As 78/2009 – 76, podle kterého *„přistupovala-li stěžovatelka k věci po celou dobu řízení před městským soudem liknavě, nemůže nyní úspěšně namítat porušení jejího práva na spravedlivý proces. Stěžovatelce byla poskytnuta více než pětiměsíční lhůta k doplnění svého podání, což je lhůta dostatečně dlouhá na to, aby stěžovatelka byla schopna vyhledat právní pomoc a doplnit žalobu v souladu s výzvou soudu i přes tvrzené nadměrné pracovní vytížení a následnou dočasnou pracovní neschopnost.“*

III.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[23] Na základě výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud po přezkoumání napadeného usnesení Krajského soudu v Brně k závěru, že nebyl naplněn tvrzený důvod podání kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., za použití ustanovení § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. Kasační stížnost proto není důvodná a Nejvyšší správní soud ji podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[24] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla ve věci procesně úspěšná, proto nárok na náhradu nákladů řízení nemá; žalovanému náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, proto mu Nejvyšší správní soud právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

[25] Ustanovenému advokátu Nejvyšší správní soud přiznal odměnu za zastupování za jeden úkon právní služby (sepis kasační stížnosti) a příslušný paušál, v částce 3.400 Kč (ustanovení § 9 odst. 4, ustanovení § 11 odst. 1 písm. d), ustanovení § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif ve spojení s čl. II vyhlášky č. 486/2012 Sb.). Odměna bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. října 2014

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu